

[Industriministeren]

prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden.

Afdeling III omhandler værdipapirer, der ikke ønskes optaget til officiel notering i forbindelse med udbudet, mens den øvrige del af direktivet omhandler udbud til offentligheden af værdipapirer, der skal optages til officiel notering i forbindelse med udbudet. Den øvrige del af direktivet gennemføres med hjemmel i børslovgivningen.

Investorerne skal efter lovforslaget have stillet et prospekt til rådighed, når de investerer i værdipapirer, som ikke optages til officiel notering på Københavns Fondsbørs i forbindelse med udbudet. Herved sikres det, at investorerne har et vist grundlag at træffe beslutninger på i forbindelse med investeringer i sådanne papirer.

Lovforslaget omfatter udbud til offentligheden af flere slags værdipapirer som f.eks. obligationer, kommanditanparter, futures, options, warrants etc.

Prospektet skal indeholde en række oplysninger om den ansvarlige for prospektet, om udstederen af værdipapirerne og om de udstedte værdipapirer.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foreslås som kompetent myndighed, således at prospekter udarbejdet i medfør af loven indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der påser, at de nødvendige oplysninger findes heri, og derefter bekendtgør modtagelsen i Statstidende. De modtagne prospekter er herefter offentligt tilgængelige i styrelsen.

Lovforslaget giver mulighed for, at udbyderen kan vælge at udarbejde et prospekt, der opfylder børslovgivningens krav til prospekter, der skal optages til officiel notering på Københavns Fondsbørs, selv om der ikke foreligger en aktuel ansøgning om optagelse til officiel notering. Virkningen af, at prospektet opfylder disse krav, er bl.a., at det anerkendes gensidigt inden for EF og endvidere inden tre måneder ligeledes anerkendes som optagelsesprospekt inden for EF. Et sådant prospekt skal godkendes af Københavns Fondsbørs, før det er offentligt tilgængeligt i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. For at lette systemet for brugerne indsendes sådanne prospekter som andre prospekter omfattet af loven til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der sørger for at indhente Københavns Fondsbørs' godkendelse.

Ved lovforslaget foreslås direktivets væsentligste bestemmelser gennemført direkte i loven, mens direktivets mere tekniske undtagelsesregler og de nærmere regler om prospektets indhold foreslås gennemført ved bekendtgørelse.

Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 17. april 1991. Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 1. april 1991.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af fritidsfartøjer.

(Lovforslag nr. L 35).

Lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer blev vedtaget i oktober 1986 som et led i den såkaldte kartoffelkur. Efter loven skal der ved nyoptagelser af fritidsfartøjer i Skibsregistret samt ved ændring i adkomstforholdene, jf. skibsregistreringslovens § 23, betales en afgift på 5.000 kr.

Som en konsekvens af lovens formulering skal der betales registreringsafgift, såfremt en ægtefælle som hensiddende i uskiftet bo overtager et allerede registreret fritidsfartøj, der i Skibsregistret er registreret som tilhørende den afdøde ægtefælle. Dette er næppe rimeligt. Det foreslås derfor, at der ikke skal betales afgift i denne situation. Endvidere åbnes der også mulighed for fritagelse for afgift i forbindelse med skifte af dødsboer eller fællesboer i ægtefællernes levende live.

Skibe med hjemsted i Grønland registreres i Skibsregistret, men er fritaget for registreringsafgift. Denne fritagelsesmulighed har været udnyttet af personer uden grønlandsk bopæl, der har unddraget sig afgiften ved at flytte skibets hjemsted til Grønland. Denne utilsigtede virkning af loven foreslås afskaffet, således at alene skibe hjemmehørende i Grønland, der tilhører personer, der har bopæl i Grønland, eller selskaber, der har hjemsted i Grønland, bliver fritaget for afgift.

Samtidig foreslås afgiftsbeløbet, der ikke er blevet reguleret siden lovens vedtagelse i 1986, forhøjet fra 5.000 kr. til 5.700 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om erstatning for skader forårsaget af stormflod.

(Lovforslag nr. L 36).

Lovforslaget har til formål at indføre en erstatningsordning for skader forårsaget af stormflod.

Efter Folketingets vedtagelse den 10. maj 1990 af forslag (B 63) til folketingsbeslutning om oprettelse af naturkatastrofefond nedsatte regeringen et udvalg bestående af repræsentanter for de involverede offentlige myndigheder og forsikringsbranchen.

Udvalget afgav i september d.å. betænkning med tilhørende lovudkast.

Det fremsatte lovforslag er identisk med udvalgets lovudkast bortset fra mindre tekniske ændringer.

Lovforslagets hovedelementer er:

- nedsættelse af et stormflodsråd, der forestår administrationen af loven med bistand fra Assurandør-Societetets sekretariat og forsikrings-selskaberne samt fremmed bistand og efter udtalelse fra Kystinspektoratet afgør, om der har været stormflod i et område på et givet tidspunkt,
- fastlæggelse af, hvilke skader der kan ydes erstatning for,
- en selvrisiko samt en adgang til herudover at lade erstatningen nedsætte eller helt bortfalde i en række tilfælde af uforsvarlig adfærd,
- finansiering af ordningen gennem en afgift på 10 kr. pr. police for forsikringer mod brand på fast ejendom og løsøre suppleret med en statsgaranti, der i givet fald skal forrentes og tilbagebetales,
- forvaltning af ordningens midler i Nationalbanken.

I henhold til lovforslaget vil der blive ydet erstatning for umiddelbart indtrådte skader forårsaget af stormflod på bygninger og løsøre her i landet.

Erstatning er betinget af, at skadens genstand er omfattet af en forsikring mod brand, hvoraf der er betalt afgift til ordningens finansiering.

Der ydes ikke erstatning for en række skader, der er nærmere defineret i lovforslagets § 2, stk. 2.

For at motivere til forsvarlig adfærd er der indbygget en selvrisiko i ordningen. Selvriskoen er højest for erhvervsdrivende og ejere af fritidshuse.

Lovforslaget giver endvidere adgang til, at Stormflodsrådet ud over selvriskoen kan nedsætte erstatningen eller lade den helt bortfalde i en række tilfælde af uforsvarlig adfærd.

Ordningen finansieres af en afgift på 10 kr. årlig pr. police for forsikring mod brand af ejendomme og løsøre, der er omfattet af erstatningsordningen. Denne afgift opkræves af forsikringsselskaberne og indgår i en central pulje, hvis midler foreslås forvaltet af Danmarks Nationalbank.

På grund af usikkerhedsmomenterne i forbindelse med fremtidige stormfloders hyppighed, udbredelse og styrke foreslås det, at staten garanterer for erstatningsordningen. Herved sikres også en rimelig tidsmæssig fordeling af afgiftsbetalingen.

Såfremt statsgarantien bliver effektiv, skal den tilbagebetales tillige med en forrentning svarende til den officielle diskonto. Midlerne til tilbagebetalingen skaffes ved en midlertidig forhøjelse af afgiften på 10 kr. årligt.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om det offentlige sundhedsvæsen.

(Lovforslag nr. L 37).

Lovforslaget er i det væsentligste en genfremsættelse af lovforslag nr. L 118, forslag til lov om det offentlige sundhedsvæsen, fremsat den 17. januar 1990. Formålet med lovforslaget er:

- at styrke borgernes rettigheder inden for det offentlige sundhedsvæsen,
- at sikre en bedre sammenhæng både i behandlingen af den enkelte patient og i tilrettelæggelsen af hele sundhedsvæsenet,
- at styrke den forebyggende indsats i amtskommuner og kommuner,
- at forenkle og modernisere sundhedsvæsenet og sundhedslovgivningen.